

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Dialis sacra directa a Constantino & Irene Augustis ad sanctissimum &
beatissimum Hadrianum papam senioris Romae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
 CHRISTI
 787.

tinopolitanum ; sermonem laudatorium , & Canones ab eadem Synodo promulgatos. Item epistolam Tarasii sanctissimi patriarchæ ad Hadrianum summum pontificem pro Synodo. Item eiusdem ad eundem de non ordinandis ecclesiasticis officiis per pecunias. Item eiusdem ad Iohannem presbyterum , hegumenum & anachoretam , pro eadem re.

Dialis sacra directa a Constantino & Irene Augustis ad sanctissimum & beatissimum Hadrianum papam senioris Romæ.

QVIA Domino nostro Iesu Christo vero Deo nostro suscipiunt siue imperii dignitatem, siue principalis sacerdotii honorem, debent quæ illi placita sunt, & cogitare & curare, & creditos sibi ab illo populos secundum eius voluntatem regere & gubernare. Ergo debitum nobis & vobis, o sanctissimum caput, hoc est, ut irreprehensibiliter quæ eius sunt sapiamus, & in suis versetur, utpote ab ipso nos quidem imperium, vos vero principalis sacerdotii dignitatem suscipientes. Incipimus ergo hinc sermonem. Scit vestra paterna beatitudo quæ pridem facta sunt in hac nostra regia ciuitate propter venerabiles imagines; qualiter qui ante nos regnauerunt, eas destruxerunt, & in dehonestatem atque iniuriam posuerunt: (utinam illis non imputetur; melius enim fuerat non mittere manus suas in ecclesiam:)& omnem populum qui hic est, imo orientalem eodem modo seduxerunt, & in propriam voluntatem retraxerunt: usquequo Deus suscitauit nos regnare in his, qui in veritate quærimus gloriam eius, & tenere quæ tradita sunt ab apostolis suis & omnibus simul doctoribus. Vnde nunc constanter cum mundo corde & vero cultu, quæ ad Deum pertinent, vna cum omnibus subditis nostris, & his sacerdotibus doctissimis, locuti sumus, & cum consilio decreuimus, ut fieret vniuersale Concilium. Et rogamus vestram paternam beatitudinem; imo vero Do-^{1. Tim. 1.}minus Deus rogat, qui vult omnes saluos fieri, & in agnitionem veritatis venire; ut det seipsam, & nullam tarditatem faciat, & ascendat huc in stabilitatem & firmitatem antiquæ traditionis super venerabilibus imaginibus. debitum enim illi est hoc facere; agnoscit vero quia scriptum est:

Ifai. 40. *Consolamini, consolamini populum meum sacerdotes, dicit Dominus.* Et, *Labia sacerdotum custodiunt scientiam, & de ore eius egredietur lex, quoniam angelus Domini exercituum est.* Et iterum diuinus & veritatis prædicator Apostolus, qui ab Ierusalem & circuitu vsque Illyricum prædicauit euangelium, sic mandauit: *Pascite gregem Domini cum disciplina, quem acquisiuit proprio sanguine.* Et tamquam verus primus sacerdos, & is qui in loco & sede sancti & superlaudabilis apostoli Petri præsidet, sicut dictum est, ascendat, & simul cum omnibus sacerdotibus qui hic sunt, inueniatur, & voluntas Domini fiat: *Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, sicut euangelice didicimus, ibi sum in medio eorum.* Certificetur enim & confirmetur a magno Deo & rege, omniumque Domino nostro Iesu Christo, & a nobis seruis eius, quod ascendentem vestram paternam & sacram beatitudinem huc cum omni honore & gloria habemus & suscipere, & quæ opportuna sunt impartiri. Et iterum expleto capitulo, quod beneplacito Dei Christi speramus fieri, cum honore & magnitudine præire illam habemus ad remeandum ad propria. Si enim non potuerit ascendere huc (quod putamus non fieri: scimus enim eum studiosum esse circa diuina) eligat viros honorabiles, habentes scientiam, & dirigat vna cum syllabis, vt inueniantur ex persona sacre & paternæ vestræ beatitudinis hic. Verumtamen conuenientibus ipsis cum omnibus sacerdotibus qui hic sunt, synodice confirmetur antiqua traditio sanctorum patrum nostrorum, & confundatur omne zizanium male plantatum, & Domini nostri saluatoris Iesu Christi verbum impleatur, quoniam *portæ inferi non præualebunt aduersus eam.* Et ex hoc non sit schisma & separatio in vna sancta catholica & apostolica ecclesia, cuius est caput ipse Christus verus Deus noster. Constantinum præterea sanctissimum episcopum Leontinum Christo amabilis Sicilia nostræ insulæ, quem etiam noscitur paterna vestra beatitudo, adduximus ad nos, & facie ad faciem loquentes direximus cum præsentis nostræ venerabili iussione ad vos. Qui cum venerit ad vos, continuo absolue eum, vt remeet ad nos, scribens nobis per ipsum aduentum tuum, quibus diebus habet moueri illinc, & proficisci ad nos. porro sancti-

ANNO
 CHRISTI
 787.

Altissimum episcopum Neapolitanum omnino tenere habet, vt cum ipso ascendat huc. Etenim iter vestrum per Neapolim & Siciliam habet fieri; & super hoc stratego Sicilia iussimus, vt omnis requiei & honoris vestri curam habeat, quo veniat vestra paterna beatitudo ad nos. (Legimus.) Data IV. Kalendas Septembris, indictione VII. a regia vrbe.

Πρακτικὰ τῆς ἐβδόμης σινοόδου.

Απολογητικὸς πρὸς τὸ λαὸν σχεδιασθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐδήλωσαν ὁ βασιλευσθεὶς τοῖς λαοῖς ἔργα πατριαρχίῳ, πρὸς τὰς Ταρασσίου τῆς καὶ προχρηματῆρος εἰς ἰνδικτιῶνα ὀγδόῳ, ἐποὶς δὲ κτίσεως κόσμου 5547.

Οἱ τῆς ἀμαρτήτου ἡμῶν πίστεως τῆς Χριστιανῶν φύλακες, ἔχοντες τὰ εἰς δοξαίαν τῶν γεννηθῶν πατρῶν βασιλείας ἡμῶν, ὡς πάντων εἰς ἀρεσκείαν αὐτῶν, καὶ εἰς συμφέρον ἡμῶν τῆς Χριστιανῶν πᾶσι φρονήσας ποιούμενοι, μάλιστα δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν τῷ Ἰπμελιῶς διαμεμελησάντες, ἔχοντες δὲ ἀνεπιτήδευτοι εἰς ἀρεσκείαν τῶν πατρῶν τῆ βασιλείᾳ αὐτῶν πόλει, Ἰππὶ ὁσπερ ἡ αὐτῶν νοῦ με ἀνέλαβον, καὶ φανεροῦ μοι εἰς τὴν βεβουλημένην αὐτοῖς ἐκέλευσαν. ἐμοὶ δὲ πρὸς ποδο ἀνάξιον ἐμαυτὸν εἶναι δόξα φημι, καὶ μηδὲ μὲν συγκατάδεσιν ποιησαμένου, ὡς ἔστι τῶν φορητῶν μὴ δυναμένου βασιλεῖς ἢ ὑπενεγκεῖν, ἐκέλευσαν με παραγγεῖλαι κατὰ πρῶτον ἡμῶν, διότι καὶ σύμφηροι γέγονατε τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ νῦν οὐκ ἀνδρες φοβούμενοι τὸ θεόν, καὶ ἔχοντες αὐτὸν ἀεὶ ἐν τῆς καρδίαις ἡμῶν, ὁ τῆς Χριστοῦ κλήσεως τῆς ἀληθινοῦς θεοῦ ἡμῶν ὄνομα ζῶντος, Χριστιανοὶ λέγω,

Concil. Tom. 19.

Apologeticus ad populum a Tarasio a secretis compendiose dictus die qua intimaerunt imperantes Irene & Constantinus populis, vt fieret patriarcha: qui & promotus est indictione octava, anno a creatione mundi 6293.

IMMACULATÆ fidei nostræ, id est, Christianorum custodes, & eorum quæ in gloriam Dei fiunt æmulatores, fideles imperatores nostri, tamquam omnium in beneplacitum eius, & in commodum nostrum, Christianorum videlicet curam facientes, & maxime nunc ecclesiastica negotia diligenter & sollicitè considerantes, quo summus sacerdos in hac regia vrbe sua constitueretur, in suæ pietatis animum me assumpserunt, & vt manifestum mihi redderetur quod consiliati sunt, preceperunt. Cum ego hoc me indignum esse pronuntiarem, & nullam condescensionem facerem (vtpote qui iugum huius sarcinæ portare & sufferre non possem) iusserunt me adduci ante faciem vestram, pro eo quod & huius consilii participes effecti sitis. & nunc viri Dominum timentes, & eum semper in cordibus vestris habentes, vos aio, qui Christi vocatione, veri videlicet Dei nostri, nominamini Christiani;

F